

Memoriaal van een ex-aanvoerder

De wonder-foto van Bobby Jones. — Een partijtje golf bij felle kou. — Bakhuis, de uitgeworpene. — Voor alles: het decorum. — J. C. Schröder †.

I.

In diverse Amerikaansche en Engelsche bladen een foto van den golfspeler Bobby Jones, waarop van ZEd. niets te zien dan ZEd.'s beenen, zijnde de rest van de foto bedekt met een en zestig stokken, dewelken eigenlijk slechts één enkele stok, want geldt het een opneming met een nieuwe wondercamera, en is deze in staat een swing met een golfclub 61 maal te stoppen. Zulks in het tijdsverloop van precies 1 halve seconde, zijnde dit de tijd, door den heer Jones gebruikt voor ZEd.'s slag vanaf de tee. En hierover met jhr. Remmersdaell toe Graften, met wien bij felle vorst naar de Hilversumsche golflinks, en sprak ZEd. de meening uit, er nog nooit iemand in een halve seconde honderd dollar verdiend, behalve de heer Jones, dewelke voornoemd bedrag contant voor het laten fotografeeren van voornoemden slag. En was ik het hiermede niet eens, want zijn er wel eens millioenen verdiend door een telefoongesprek van twee minuten, hetgeen per halve seconde ettelijke malen honderd dollar, en er genoeg dwazen, dewelken millioenen verliezend, in een halve seconde, want kan men in dien tijd op 't rampzalig denkbeeld een beursorder te geven in verband met een reuzentip van een man achter de schermen, en betaalt de speculant vervolgens het gelag tot hij zoo arm als een kerkrat.

En aldus koutend, over den rijksweg naar het Gooi, alwaar alles glinsterend, en de donkere dennenbosschen een droom van schoonheid, doch kent Remmersdaell slechts 1 schoone droom, t.w. een score onder bogey, en zal ZEd. het nooit zoover brengen, al bestudeert hij de instructie-foto's van den heer Jones tot aan zijn honderdste jaar.

En het clubhuis gezellig en warm, doch met mannenmoed eerst negen holes, waarbij ik mij afvragend wat het eerst af te vriezen, mijn handen of de neus van onzen caddie, doch liep alles goed af, en klopte ik ZEd. met zeer gering verschil, zijnde ZEd. een van mijn zakenrelaties, en doet men terwille van het slijk der aarde op de golflinks wel eens een paar slagen meer over een hole dan strikt noodig.

Waarna wij ons tintelend te goed aan heete koffie, en Remmersdaell weer honderd-uit over de 61-deelige foto van den heer Jones, en merkte de heer Ralph Grotius op, het hem een lief ding waard een 61-deelige foto te zien van het lange gezicht van Remmersdaell na het missen van een eenvoudig put-je.

En na een uur gezelligen kout weer in den wagen, en terug naar Amsterdam terwijl de zon bloedrood onder, en de Oostenwind ons door merg en been, doch voelde ik mij fit als een jonge man van twintig, en adviseer ik iederen veteraan den een of anderen tak van sport te blijven beoefenen al worden de haren grijzer en de beenen strammer, want komt door rust de roest in de scharnieren, en kan men zijn troost beter zoeken in de sport dan in de bridgekaarten en in de whiskey-soda.

II.

Met Buwaldum, den bekenden sportjournalist, dewelke langzaam maar zeker ook een dagje ouder, in de stad geluncht, en ZEd. blij, het hard genoeg vriezend om de voetbalterreinen onbespeelbaar te maken, want beteekenen afgekeurde velden een ineengeschrompelde sportrubriek, waardoor er meer ruimte voor de familiedrama's, zwendelarijen en beschouwingen over politiek en oorlog, hetgeen ditmaal prima geestelijk voedsel à raison van vier gulden per kwartaal plus incasso-kosten.

En met Buwaldum over het geval-Bakhuys, ZEd. van meening het bestuur van den voetbalbond een weinig al te drastisch in zijn maatregelen tegenover dezen ex-internationaal. En wordt Bakhuys uitgeworpen als een paria, zoodat het hoog tijd men eens klaren wijn te schenken over ZEd.'s zondenregister, want moet ZEd. wel diverse moorden hebben gepleegd, wedstrijden opzettelijk hebben verloren, enz. enz., om aldus als voetbalgangster no. 1 aan de schandpaal.

En is met name de sportieve burgerij te Rotterdam het niet eens met deze behandeling, en Buwaldum van meening, er in ons vaderland niemand zoo veilig als wie ze achter de mouwen zonder dat er een haan naar kraalend. En kan ZEd. hierover in zijn blad, niet te veel van leer, hebbende 90 van de 100 abonnés ze ook achter de mouwen, en zeer gesteld op het bewaren van schijn en decorum, doch begint jong-Nederland in opstand te komen tegen dit hol vertoon van deugd, en het hoog tijd, men op onze voetbalvelden beroepsspelers of althans onafhankelijken toe te laten, opdat inplaats van steekpenningen, sigarenwinkels en baantjes, de spelers ronduit een eerlijk verdiend loon wordt betaald. Al hetwelk Buwaldum met klem betoonend onder het nuttigen, van een hooibord boerenkool met worst, en moest ik beamen er veel te zeggen voor een ruiterslike oplossing, waardoor de bakhuizen der voetbalsamenleving niet langer in een scheef daglicht, doch vormen conservatisme en liefde voor de clubkas der verenigingen van amateurs een hecht bolwerk, en zijn de ideeën van h.h. bestuurders zoo bevroren als de Nederlandsche wateren in deze koude Decembermaand, zoodat het m.i. nog wel eenigen tijd te duren voor de dooi intreedt, en wij het voorbeeld te volgen van andere volken, en den spelers een gedeelte te betalen van de zuur-verdiende recette.

III.

Met ontsteltenis kennis genomen van het onverwacht verscheiden van Kick Schröder, alias Barbarossa van De Telegraaf, dewelke als sportjournalist en cricketer eenmaal een vooraanstaande figuur in de sportwereld. En verscheen ZEd.'s laatste pennevrucht in voornoemd dagblad op den dag van zijn dood, en werd in dit stukje de ijshockeysport vergeleken met het bandy-spel van weleer, toen er nog geen Canadeezen in Nederland woonden om als Amsterdammers of Hagenaars vermomd, de ploegen te versterken. En repte Kick Schröder nog eenmaal en voor het laatst over voetballers, die het scheenbeen van een tegenstander aanzien voor den bal, en over ijs-hockey-ers, dewelken van de baan worden gezonden in verband met geniepigheden, waartoe de snelste sport ter wereld zich bij uitstek leenend, en schreef ZEd. in deze „S.O.S.” de namen van sportsmen neer, dewelken sinds lang niet meer in dit dal der tranen Jaap Eden Klaas Pander vergeten namen uit een voorbijen tijd. En begon Schröder zijn journalistieke carrière met een artikel over sport, en beëindigde hij haar eveneens met een geestig stukje over sport, want lag niets hem eenigzins zoo na aan het hart, en vertoefte hij thans in een andere en betere wereld, zonder te hebben vermoed dat zijn ontboezeming over ijshockey zijn zwanenzang zou worden.

En mijnerzijds een poosje gemijmerd over de vergankelijkheid van dingen en menschen — here today and gone to-morrow — doch uit deze overpeinzingen opgeschrikt door een telefoontje van den heer Kesseling, dewelke mij inviteerend voor een bridge-partijtje, hetgeen door mij geaccepteerd, want stelt het leven zijn eischen, en moet men hieraan gehoor totdat de Onverbidde lijke ons wenkt.